

Els sagraments, celebració i vida

«El que creiem i vivim, això us anunciem» (1Joan 1,1-4)

Estimats germans:

El que fem enguany, mirant d'ésser fidels al propòsit de caminar plegats vers un objectiu pastoral comú, consisteix en passar «de la Paraula al Sagrament». En efecte, volem passar de considerar la Paraula de Déu, que ens interpel·la i cerca ser acollida amb fe, al Sagrament que ens posa a l'abast la realització física de l'encontre personal.

Aquest pas ha estat força reflexionat per molts teòlegs, que han vist com, segons el pla de Déu en la Història de la Salvació, es fa d'una manera molt natural i «lògica». Nosaltres ho podem entendre ben fàcilment amb aquesta comparació. La comunicació entre dues persones que s'estimen es pot fer per via de paraules escrites, com ara una carta, un missatge, un fax... Aquesta manera de comunicació pot arribar a ser molt personal i, cada cop que s'escriu o es llegeix pot aixecar una munió de sentiments, pensaments i afectes envers l'altre interlocutor. Però tot-hom sap que, si la relació va augmentant en intensitat i profunditat, els dos amics desitgen quelcom més viu i personal, com ara ésser físicament presents l'un a l'altre. D'aquesta presència, se n'espera un intercanvi encara més profund i eficaç, pel fet de que els amics «estan en contacte» sensible. Aquest és talment el pas de la Paraula de Déu, escrita, proclamada i escoltada, al Sagrament celebrat. Recordem que això ho vivim cada cop que celebrem la Missa: de la primera part, que anomenem «litúrgia o taula de la Paraula», passem a una segona, que anomenem «litúrgia o taula del Sacrifici», o del sagrament pròpiament dit.

Així, doncs, enguany cerquem de millorar aquest nou encontre, que obeeix a una nova presència: l'encontre «físic» d'amics, amb Jesucrist ressuscitat, en els sagraments i, per extensió, en totes les celebracions litúrgiques. Anirem veient com és aquest nou tipus d'encontre i què és el que demana de nosaltres, per tal de viure-ho millor. Perquè es tracta d'això mateix, «de viure-ho», no tant de pensar-ho. Veurem com haurà de ser celebratiu i comunitari, com té el seu propi llenguatge, com demana una certa iniciació...

Però, sobretot, ens adonarem que si Ell, Jesucrist ressuscitat, és present actuant en els sagraments, nosaltres haurem de «ser igualment presents» en la seva celebració. «Ésser present» ja sabem què vol dir: nosaltres mateixos, tal com som i vivim, amb el cor, la intenció, l'atenció, tota la vida personal, la nostra fe i els nostres neguits, les nostres esperances i decepcions... La meravella dels sagraments i de la litúrgia és que Jesucrist ressuscitat surt a l'encontre dels qui caminen per tal de regalar-los una nova presència, personal, física i sensible, fins a asseure'ls a la seva taula, a fi i efecte que segueixin caminant en veritat i amb esperança (com en el camí d'Emaús: Lc 24,13-35).

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ELS SAGRAMENTS, CELEBRACIÓ I VIDA

2008-2009

EL QUE CREIEM I VIVIM
AIXÒ US ANUNCIEM
(1JOAN 1,1-4)
OBJECTIU DIOCESÀ 2007-2010

Aigua, oli, blat... Tres elements preciosos per a viure. Tres béns que cal buscar, protegir, fer créixer, elaborar sovint amb molt d'esforç... Tres elements senzills de la vida de cada dia.

Baptisme, Confirmació, Eucaristia... Tres sagraments, entre d'altres, que ens permeten expressar allò que no sabem dir en paraules, la proximitat de Déu a les nostres vides en moments significatius i molt diferents. Tres signes que ens fan comunitat de Jesús, que ens fan participar de la seva vida, que ens enforteixen, que manifesten el seu Esperit...

Acollida, compromís, festa... En els sagraments celebrem que Déu és present en allò que vivim, el que ens preocupa i il·lusiona, les persones que estimem, la feina que fem, les nostres malalties i febleses, el goig dels infants, l'acollida dels nouvinguts, la transmissió de la fe, la festa dels nostres pobles, les dificultats de la vida ciutadana, els problemes que veiem al nostre voltant. Res del que vivim no li és indiferent. El seu Esperit tot ho transforma. Ens fa confiança i ens sosté.

¿D'on prové el treball de fons d'aquest any: Els sagraments, celebració i vida?

Diumenge passat dia 16, es va presentar l'objectiu que es proposa com a treball de fons per a tota la diòcesi en aquest curs 2008-2009 i que porta per lema: ELS SAGRAMENTS, CELEBRACIÓ I VIDA. Aquest punt d'atenció o prioritat diocesana no és un començar de zero ni és un projecte solitari. Molts recordeu sens dubte la joiosa celebració que tota la diòcesi vam tenir al santuari de Montserrat el 6 de maig de 2007, proclamant el patronatge de la Mare de Déu sobre la nova diòcesi i celebrant també la conclusió del treball diocesà que s'havia dut a terme del 2005 al 2007 entorn de l'experiència de Pertinença i Coresponsabilitat en l'Església. Aquella assemblea d'agraïment i de lloança, amb el poble de Déu congregat en l'Esperit Sant al voltant de la Paraula i l'Eucaristia, i convocats pel nostre bisbe Agustí, era ja una experiència exemplar del que ha de ser el nostre treball d'enguany: aprofundir en la vida litúrgica, la vida de pregària, les celebracions sacramentals... com un moment clau de la vida cristiana personal i comunitària. En aquella mateixa jornada de Montserrat es van proclamar unes conclusions que ja ens preparaven per al treball que ara volem emprendre com a diòcesi: *Constatem que el nostre testimoni en les celebracions litúrgiques demana una participació més viva. Cal que les nostres celebracions mostrin la novetat del missatge de Jesús i a la vegada hi aportem una pregària ben atenta a les necessitats pròximes de les persones i el món que ens envolta.*

Amb el text de la primera carta de Sant Joan (1 Joan 1,1-4), concentrat en el lema «el que creiem i vivim, això us anunciem» ens proposàvem un itinerari de tres anys. El primer, centrat en l'escolta de la Paraula: «la inspiració i la comunió que neixen d'escoltar la Paraula de Déu». El segon any que ara comencem ens fa donar un pas més: no solament rebem la Paraula, sinó que aquesta ens porta a l'experiència de fe i la seva celebració simbòlica, sacramental. És el que volem viure i aprofundir al llarg d'aquest curs. I aquest creure i viure —celebrar— ens ha de portar, seguint el programa suggerit per sant Joan, a l'anunci i al testimoni: el goig de la trobada amb el Senyor, experimentat i compartit en la pregària i els sagraments, porta al desig de comunicació, de proclamació. Serà l'objectiu de fons de l'any que ve.

Puntos principales del trabajo para el próximo año

El objetivo general de este año ya lo conocemos: *Los sacramentos: celebración y vida*. Pero, ¿cuáles son los objetivos más concretos, los puntos sobre los cuales hará falta que se enfoque nuestro trabajo? Podemos enumerar unos cuantos que nos ayuden a perfilar la propuesta. Será conveniente tenerlos presentes como puntos de referencia a la hora de realizar la reflexión en cada grupo.

- Desvelar la sensibilidad por el lenguaje simbólico y litúrgico.
- Consolidar los vínculos entre fe y vida, entre celebración y testimonio. Evitar toda separación alienante.
- Superar el subjetivismo, entender y vivir el «nosotros» de la liturgia. Los sacramentos no son propiedad nuestra. Participamos de una asamblea, nos insertamos en el sentido comunitario de la Iglesia y de la celebración cristiana.
- La liturgia, la eucaristía «hace», edifica la Iglesia (los sacramentos construyen comunidad); y a la vez es la Iglesia la que «hace» la eucaristía y los sacramentos. Descubrir el sentido gratuito y a la vez la responsabilidad en la celebración de la fe.
- Recuperar el antiguo aforismo *lex orandi, lex credendi*: la regla de la oración configura la regla de la fe. Y también la praxis cristiana.
- Los sacramentos son para la vida de los hombres, del pueblo, de la comunidad.
- La plegaria, la liturgia, la eucaristía, los sacramentos... todo debe ser vivido en una perspectiva evangelizadora.

Com ho treballarem

Diumenge passat dia 16, es va presentar per a tota la diòcesi un primer fulletó amb dues fitxes o temàtiques: una sobre el sentit simbòlic en la vida i en la celebració cristiana i l'altra sobre la litúrgia i l'eucaristia i els altres sagraments com a font i cim de la vida cristiana. Més endavant, abans de Quaresma es publicaran dues fitxes més. Aquestes fitxes són les que permeten entrar en l'objectiu diocesà des de la

realitat de cada grup de parròquia, arxiprestat, comunitat o moviment. A cada lloc convé concretar el moment de treballar-ho: amb qui, quan, com, amb quines persones... La mateixa fitxa va indicant el qüestionari per treure'n profit com a grup. Per altra banda, els preveres tindran aquest mateix objectiu com a matèria de les reunions de formació i hi haurà també unes pistes pràctiques que podran servir en diferents moments, també amb els grups de laics de les parròquies.